

Minister Finansów

Warszawa, 20 grudnia 2024 roku

Sprawa: Interpelacja poselska nr 6759
Znak sprawy: DD3.054.41.2024
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Pan Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją Pani Poseł Pauliny Matysiak w sprawie opodatkowania zwrotu kosztów transportu taksówkami dla pracowników realizujących zadania służbowe w sektorze medycznym, proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

Opodatkowanie podatkiem dochodowym przychodów osób fizycznych reguluje ustawa PIT¹. W ujęciu podmiotowym oraz przedmiotowym akt ten ma bardzo szeroki zakres. Dotyczy zarówno polskich rezydentów podatkowych, jak i rezydentów podatkowych innych państw, oraz przychodów z różnych źródeł. Nie oznacza to jednak, że każdy rodzaj świadczenia, które otrzymuje osoba fizyczna, stanowi przychód w rozumieniu ustawy PIT.

Przychodu tego nie stanowią pieniądze, wartości pieniężne oraz wartość świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń, których otrzymanie nie prowadzi do pojawienia się po stronie pracownika przysporzenia, czy to w postaci nabycia wymiernej korzyści majątkowej, czy to w postaci mierzalnego zaoszczędzenia wydatku. Jak wynika bowiem z uzasadnienia sporządzonego do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 8 lipca 2014 r. sygn. akt K 7/13, za przychód pracownika mogą być uznane wyłącznie te świadczenia, które łącznie spełniają poniższe warunki:

- po pierwsze, zostały spełnione za zgodą pracownika (skorzystał z nich w pełni dobrowolnie),

¹ Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. 2024 r. poz. 226, ze zm.).

- po drugie, zostały spełnione w jego interesie (a nie w interesie pracodawcy) i przyniosły mu korzyść w postaci powiększenia aktywów lub uniknięcia wydatku, który musiałby ponieść,
- po trzecie, korzyść ta jest wymierna i przypisana indywidualnemu pracownikowi (nie jest dostępna w sposób ogólny dla wszystkich podmiotów).

W sytuacji zatem, gdy pracownik z własnych środków poniósł wydatki na realizację zadania służbowego, a następnie pracodawca dokonał ich zwrotu (w wysokości nieprzekraczającej kwoty faktycznie poniesionej), otrzymany zwrot nie stanowi przychodu w rozumieniu przepisów ustawy PIT, gdyż nie spełnia drugiej z wymienionych przesłanek, czyli nie powiększa aktywów pracownika. Wobec braku obciążeń w podatku PIT z tytułu otrzymania ww. zwrotów, bezprzedmiotowe jest rozważanie możliwości zmniejszenia obciążeń dla tych pracowników, o którym mowa w interpelacji.

Odnosząc się natomiast do pozostałych pytań uprzejmie informuję, że Ministerstwo Finansów nie planuje wydania wytycznych lub ogólnej interpretacji przepisów ustawy PIT w przedmiocie otrzymania zwrotów kosztów transportu taksówkami w celach służbowych. Nie przewiduje również zmiany przepisów podatkowych w taki sposób, aby z obowiązujących przepisów wprost wynikało, że omawiane zwroty nie rodzą obowiązku podatkowego.

W ocenie Ministerstwa Finansów każdy zwrot wydatków wymaga odrębnej analizy pod względem skutków podatkowych jakie rodzi., co wynika z dynamiki stosunków społeczno-gospodarczych, w tym również w relacji pracodawca-pracownik.

Jednocześnie informuję, że w obecnym stanie prawnym, organem który weryfikuje prawidłowość interpretacji indywidualnej wydanej przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

Zgodnie z art. 14e § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej²:

Szef Krajowej Administracji Skarbowej może z urzędu zmienić wydaną interpretację indywidualną, jeżeli stwierdzi jej nieprawidłowość, uwzględniając w szczególności orzecznictwo sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Pragnę jednocześnie podkreślić, że instytucja indywidualnej interpretacji podatkowej pełni funkcję informacyjną, tj. służy do ograniczenia ryzyka związanego z realizacją przez podatników lub płatników praw i obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego, zwłaszcza obowiązku samoobliczenia i wpłacenia należnego podatku. W obecnie obowiązującym stanie prawnym indywidualne interpretacje przepisów prawa podatkowego nie stanowią prawa, nie tworzą i nie przewidują obowiązku zastosowania się do nich przez wnioskodawcę oraz nie mają mocy formalnie wiążącej organy podatkowe.

² Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, ze zm.).

Powyższe znajduje odniesienie zarówno do sytuacji, kiedy wydana interpretacja w całości potwierdza prawidłowość stanowiska prawnego podatnika, jak i przypadków kiedy w interpretacji stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego bądź zdarzenia przyszłego zostało uznane za nieprawidłowe.

Przepisy Ordynacji podatkowej wskazują jedynie, w jakich przypadkach oraz w jakim zakresie podmiotowi przysługuje ochrona w związku z zastosowaniem się do interpretacji indywidualnej³.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów

Jarosław Neneman
Podsekretarz Stanu

³ Art. 14k-14nb Ordynacji podatkowej.